

ЗДРАВЧЕВ Іван Іванович

Випускник
фізико-математичного факультету (1986)

Заступник голови профкому ВП «ЗАЕС»
Відмінник енергетики України

Народився 11 травня 1960 р. в с. Петрівка Приморського району Запорізької області в сім'ї Івана Івановича й Олімпіади Гнатівни Здравчевих. Батько працював машиністом механізованого доїння, а мати – дояркою.

Строкову військову службу Іван Іванович проходив на радіолокаційній станції у військах протиповітряної оборони. Близьке знайомство з високотехнологічним устаткуванням зумовило інтерес до точних наук, а відтак і подальший професійний вибір.

Після демобілізації у грудні 1980 р., Іван Здравчев став слухачем денного підготовчого відділення Запорізького педагогічного інституту, а в липні наступного року – студентом I курсу за спеціальністю «Фізика та математика». Навчання закінчив у 1986 р. випускником Запорізького державного університету.

Того ж року очолив молодий педагогічний колектив нововідкритої восьмирічної школи в с. Дружелюбівка Вільнянського району Запорізької області. Директором Дружелюбівської школи він працював чотири роки, у період її становлення. З 1990 до 1995 р. читав математику та фізику в Князе-Григорівській середній школі Великолепетиського району Херсонської області.

З 1995 р. його професійна діяльність пов'язана із Запорізькою АЕС. Пройшов шлях від електрослюсаря 4-го розряду до інженера, майстра. Впродовж останніх 15 років працює на виробничій посаді заступника голови профкому ВП «ЗАЕС».

З 2002 р. обирався депутатом Енергодарської міської ради трьох скликань. Очоловав комісію з соціального захисту населення та охорони здоров'я. Нагороджений нагрудним знаком «Відмінник енергетики України» (2007).

Одружений. Виховав синів Павла (1988 р. н.) та Ігоря (1989 р. н.). Щодня татове серце звеселяють семирічні красуні Анастасія та Оlesia (2010 р. н.).

Студентські роки Іван Іванович згадує як найкращий, найяскравіший період свого життя. Про викладачів альма-матер повсякчас говорить із глибокою повагою, адже кожен із них був прикладом для наслідування: декан фізико-математичного факультету Іван Кирилович Круцило вирізнявся надзвичайною інтелігентністю та пунктуальністю, знав усіх студентів у обличчя та звертався до кожного тільки на ім'я та по-батькові; викладач кафедри математики Віра Іванівна Михайлова дотримувалася принципу «Знає той, хто запитує» і наголошувала, що студенти,

в яких під час підготовки виникли питання, можуть телефонувати їй для консультації в будь-який час.

Із теплою усмішкою згадує і однокурсників: «Фізмат завжди називали «сухарями», але його потік завзято доводив протилежне, попри напружений навчальний графік уміло організовуючи дозвілля». 12 квітня традиційно проводився День факультету і замість занять студенти брали участь у різноманітних заходах. Під час одного з таких святкувань дозволялося попросити «узаконення стосунків» з будь-ким із викладачів. Дійство супроводжувалося імітацією офіційної церемонії, навіть видавалося свідоцтво. До числа найактивніших генераторів ідей належала однокурсниця І. І. Здравчева В. О. Шарпар (Павлова). Саме з її ініціативи було організовано низку неординарних проєктів: «Живу газету», де всі охочі студенти ділилися з навколишніми новинами «наживо», «Голубі будиночки», що проводилися в гуртожитку при свічках і передбачали цікаво сформульовані доповіді про життя та творчість класиків літератури (І. І. Здравчев готував Дж. Байрона), «Кімнату страху», «Кімнату відпущення гріхів» (деканат), «Преплото», призом за виграв у якому було фото улюбленого викладача тощо.

Назавжди пам'ятним залишиться і «третій трудовий семестр» – практика після III і IV курсів, яка відбувалася в Росії, – у м. Лабитнангі (Ямало-Ненецький автономний округ) та у м. Надимі (Тюменська обл.). Після здачі зимової сесії обов'язково вирушали дружньою компанією в Карпати або Карелію – кататися на лижах. Активному відпочинку надає Іван Іванович перевагу й нині, присвячуючи вільний час пішохідному туризму.

Суботник, 1985 р.